

Bij het overlijden van Mstislav Rostropovich



De Russische cellist-dirigent Mstislav Rostropovich is overleden. Ik vernam het droeve bericht via de website van de Volkskrant op 27 april 2007: *'De vermaarde musicus lag sinds 11 april weer in het ziekenhuis nadat hij in februari al was opgenomen om - volgens de Russische media - voor kanker te worden behandeld. Vorige maand verscheen Rostropovich ter gelegenheid van zijn 80ste verjaardag op een galabijeenkomst in het Kremlin. De jarige oogde vorige maand wel zwak, maar zei zich de gelukkigste man ter wereld te voelen.'*

Natuurlijk herinner ook ik mij 'Slava' als een briljant musicus, maar als mens was hij zeker zo bijzonder. Denk bijvoorbeeld aan de dissidente rol die hij speelde tijdens het regiem van de voormalige Sovjet-Unie.

Zelf zal ik nooit vergeten de dag dat hij te gast was op een van de Prelude Luisteravonden in het aan de Baarnse Kampstraat gelegen witte kerkje. Die avond vond plaats op 10 januari 1996. Hij verhaalde er op onnavolgbare wijze in zijn typische *Rostropovich-Engels* onder andere over zijn leven en werk in de Sovjet-Unie, zijn vriendschap met componisten als Dmitry Shostakovich en Benjamin Britten en het naar zijn mening mooiste celloconcert ooit gecomponeerd. Dat was van de hand van Boris Alexandrovich Tchaikovsky, die amper vier weken later in februari 1996 zou komen te overlijden. In Baarn speelde Rostropovich geen cello, zat hij slechts een kort moment achter de piano, maar zijn optreden zullen de bezoekers in het volgepropte kerkje zich blijvend herinneren.

Een uitspraak van Rostropovich wil ik u niet onthouden. Aan hem werd de vraag gesteld wat hij ervan vond dat platenmaatschappij EMI hem afficheerde als de 'grootste cellist ter wereld'. De cellist antwoordde: *"Bullshit, als ik maar weet dat er een paar mensen op deze wereld zijn die weten te waarderen wat ik doe, is dat voor mij genoeg."*

Zijn salaris bestond die winteravond in Baarn uit een fles goede jonge jenever. Na mijn dankwoord omarmde Rostropovich me 'op z'n Russisch' en drukte me drie ferme kussen op de wangen. Zo'n man vergeet je inderdaad nooit meer...